

Adorée Villany.

* Adorée Villany *

καὶ τῶν ἄλλων ἀγίων ὡς καὶ ἀπεικονίσεις γεγονότων ἐκ τῆς Ἰστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, προσρχομένας ἐκ τῶν διασήμων πρωτούπων μεγάλουν καλλιτέχνων, στὸν τοῦ Ραφαὴλ, τοῦ Μουρίλλου καὶ ἄλλων, κρίνασσα δὲ ἔτι, εἰ καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ εἰκόνογραφημένα δελτάρια δὲν ἀποτελοῦσιν ιερὰ ἀντικείμενα, ὅμως τὰ ἐπ' αὐτῶν ἀποτετυπωμένα πρόσωπα καὶ ἀντικείμενα εἶνε ιερὰ διὰ τοὺς χριστιανοὺς, συνεπῶς, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰ εἰκονίζουμενα, τὰ δελτάρια ταῦτα δὲν πρέπει νὰ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν πρὸς κοινὴν γῆρησιν, διεβίβασσε σύστασιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν. ὅπως ἀπαγρύπνῃ τὴν πώλησιν. Τὸ ὑπουργεῖον ὀπηγόρευε τὴν κυκλοφορίαν τῶν τοιωτῶν δελταρίων.

★ ★

* Η ρυμνὴ χορεύτρια.

Εἰς τὸ προηγούμενον ρύλλον ἐγράψαμεν διὰ τὴν διάσημην χορεύτριαν Adorée Villany ἡτοῖς διότι ἐχόρευεν ὀλόδρυμος, κατεδικάσθη εἰς 200 φρ. πρόστιμον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἐφειδόλευεν ἡδη τὴν ἀπόφρασιν.

Δημοσιεύουμεν ἐκ φωτογραφίας σταλείσης ἡμῖν ὑπὸ αὐτῆς τῆς ίδιας διαφόρους χορευτικάς στάσεις καὶ κινήσεις. Ἡ δεσποινὶς Βιλλάννου εἶνε ἡ ἀναγεννήσασα τὴν χορογραφικὴν τέχνην, ἐνσάσα ίδιον σχηματισμὸν καὶ χρῶμα καὶ στύλο εἰς τοὺς χορούς. Τὸ πρόγραμμα τῶν παραστάσεων τῆς ἀποτελεῖ τὴν ιστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ χοροῦ. Χορεύει Αιγυπτιοκόν χορούς ('Ἐπιδείπνιος χορός, χορὸς "Απιος") Ιουδαϊκὸν (χορὸς μελίσσης), 'Ασσυριακὲς (χορὸς δούλης), 'Ελληνικὸν (χορὸς Φρύνης πρὸ τῶν δικαστῶν), Ρωμαϊκὸν (χορὸς Χριστιανῶν ὡς ἐκδεδυμένας ὥδη) γοὺν νὰ χορεύσουν εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν Ιπποδρόμιον). Καὶ νεωτέρους δὲ χορούς χορεύει. Μὲν ὑπερέχει δὲ χορὸς τῆς Λύπης, καὶ παίγνια μὲν πέπλους καὶ ταινίας.

'Ἐπ' εὐκαιρία τῆς δίκης τῆς Βιλλάννου ἔγεννηθη δημοσιογραφικῶς τὸ ζήτημα. Ὁ χορευτὴς ἡμιπορεῖ νὰ ἐξωτερικεύσῃ ζωντανότερα τὸ καλλιτεχνικόν του τάλαντον γυμνὸς ἢ ἐνδεδυμένος; Τὸ ζήτημα καθαρῶς κινητικόν, ἀπασχολεῖ τοὺς Παρισινούς κύκλους χωρίς καὶ νὰ λύεται ὀριστικῶς.

Τὸ γηραιὸν μοντέρο.

Ζῆται Λονδίνῳ ὁ ὑπεροχόσηκοντούτης γέρων 'Παλαρόσσης, τοῦ ὀποίου ἀπὸ ἐδομήκοντα ἐτῶν ἡ ἀργαστὴ ὑπῆρξε νὰ γηραιεύῃ ὡς... πρόστυπον ὅλων σχεδὸν τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Αγγλίας. Τώρα ἐδήλωσεν ἔτι ἀποσύρεται τῆς... ὑπηρεσίας!

Ο Κολαρόσσης δύναται νὰ καυχῇ ὅτι ἐπέτυχεν δι, τι σπανίως δινθρωπος ἐπιτυγχάνει. Ήτοι νὰ ἴδῃ τὴν μορφὴν του ἐλαγραφημένην εἰς ἔλας τὰς Πινακοθήκας τοῦ κόσμου, ίδιως τῆς Αγγλίας. Μόνη ἡ τοῦ Λονδίνου Tate Gallery ἔχει εἰκοσάδα εἰκόνων του, ἔργα τῶν ἐνδοξότερων "Αγγλων ζωγράφων". Ο «ναύτης» τοῦ Μιλλαλ, αἱ εἰκόνες ἐν τῇ τοῦ Λόρδου Λάζιο, συλλογῇ, τὰ σύμματα τοῦ ζωγράφου Βάττες, ἐπίσης γιλυπτῶν πλαστικά ἔργα, αὐτὸν ἔχουσιν ὡς πρότυπον. Τὸν ἀνευρίσκει τις καὶ εἰς τὰς τοιχογραφίας τοῦ μουσείου τοῦ Κένσογκτων. ὡς ἄγιον Γεώργιον φονεύοντα τὸν δράκοντα καὶ ἀλλαγοῦ.

Τώρα δὲ Κολαρόσσης κατασλήθεις ἐκ τοῦ γῆρατος καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἀπεφάσισε νὰ ζήσῃ τὰ λοιπὰ ἔτη τῆς ζωῆς του ἡμίχορος εἰς τὸ χωρίον Φόλταμ.

Ἀπὸ παιδικῆς του ἡλικίας εἶχε σῶμα ἐκάκτως πλαστικόν, εὔμορφον καὶ εὐμελές· οὕτως ἀπὸ παῖς ἥρχισε τὴν τέχνην του. Όχι ἡττον ἀν καὶ εἰργάσθη ἀκινητῶν ἐπὶ τόσα ἔτη, δὲν ἀπέκτησε περισσότερον. Εἶχε πολυμελὴ οἰκογένειαν καὶ ἔχρειάσθη πολλά νὰ διαπανήσῃ ὑπέρ αὐτῆς ἐκ τῆς ἀργαστὸς του, καίτοι οἱ καλλιτέχναι πρὸ τῶν ὀποίων ἐπολέάριε τὸν ἀντῆμιςιψαν πάντοτε γενναῖως.

K. KRAMER

Στὴν ἀκρογιαλιά